

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/126/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613202472
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8613202472.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu PRIVÁTNA exekučná spoločnosť, s.r.o., 9. mája 1817/3, 920 01 Hlohovec, IČO: 45 322 571 zastúpený JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, 9. mája 3, 920 01 Hlohovec proti žalovanému X. A., predtým N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N., H. XXX/XX, zastúpený JUDr. Michalom Harvišom, advokátom, so sídlom 089 01 Svidník, Sov. hrdinov č. 102, o zaplatenie 635,33 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 148,16 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Michala Harviša, advokáta č. ú. 146642612/0200, VS: 2813 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 2.5.2013 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 635,33 eura s príslušenstvom.

V odôvodnení svojho návrhu uviedol, že Privátna exekučná spoločnosť, s.r.o. ako postupník, nadobudla pohľadávku žalovaného vzniknutú na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi Ľubomírom Sasarákom, 8. mája 635/29, 089 01 Svidník a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. č. 3412455865. P. Sasarák mal podľa tejto zmluvy povinnosť uhrádzať mesačné splátky, avšak túto povinnosť neplnil a neuhradil platby ani po lehote splatnosti. Dňa 19.2.2010 uzatvorili BBF capital, a.s. (postupca) a žalovaný dohodu o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára. K dohode o uznaní záväzku vstúpil žalovaný ako spoludlžník. V zmysle č. II dohody o uznaní záväzku bol ako záväzok žalovaného určená suma 871,77 eura (predstavujúca istina) s príslušenstvom pohľadávky. Žalobca si však uplatňuje svoj nárok len vo výške istiny zo zmluvy a to vo výške 635,33 eura a úrok z omeškania. V zmysle čl. III dohody o uznaní záväzku sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi záväzok vo výške 871,77 eura v mesačných splátkach, pričom splatnosť prvej splátky bola v zmysle dohody o uznaní záväzku dňa 25.3.2010. Ostatné splátky dlžnej sumy po 103,- eur mali byť splácané mesačne vždy ku 25. dňu v mesiaci. Žalovaný dátum prvej splátky podľa dohody o uznaní záväzku nedodrжал a neuhradil dohodnutú splátku riadne a včas. Podľa bodu 3.2 dohody o uznaní záväzku, ak žalovaný nebude splácať svoj záväzok v súlade s dohodnutými podmienkami, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom po uplynutí lehoty splatnosti prvej neuhradenej splátky. Celá pohľadávka vo výške podľa dohody o uznaní záväzku sa teda stala splatnou dňa 26.3.2010. Žalobcovi teda plynie úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 829,84 eura odo dňa 27.3.2010 až do zaplatenia.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 635,33 eura s príslušenstvom.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to: zmluva o postúpení pohľadávok, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 17.3.2009, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 6.3.2007, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2006, úverová zmluva č. 3412455865 zo dňa 28.12.2004, úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., dohoda o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára zo dňa 19.2.2010, spis Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/126/2013 a zistil tento skutkový stav:

Žalobca ako postupník nadobudol pohľadávku vzniknutú na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi Ľubomírom Sasarákom, 8. mája 635/29, 089 01 Svidník a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. č. 3412455865 zo dňa 28.12.2004 na zakúpenie práčky, podľa ktorej bola požičaná suma 507,54 eura, výška mesačnej splátky bola 63,53 eura, RPMN 30,01 %. Dlžník sa zaviazal splatiť úver v 10 splátkach od 20.3.2005.

Dňa 19.2.2010 uzatvorili BBF capital, a.s. (postupca) a žalovaný dohodu o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára. K dohode o uznaní záväzku vstúpil žalovaný ako spoludlžník. V zmysle č. II dohody o uznaní záväzku bol ako záväzok žalovaného určená suma 871,77 eura (predstavujúca istina) s príslušenstvom pohľadávky. Žalobca si uplatnil istinu vo výške 635,33 eura a úrok z omeškania. V zmysle čl. III dohody o uznaní záväzku sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi záväzok vo výške 871,77 eura v mesačných splátkach, pričom splatnosť prvej splátky bola v zmysle dohody o uznaní záväzku dňa 25.3.2010. Ostatné splátky dlžnej sumy po 103,- eur mali byť splácané mesačne vždy ku 25. dňu v mesiaci. Žalovaný dátum prvej splátky podľa dohody o uznaní záväzku nedodržel a neuhradil dohodnutú splátku riadne a včas.

Podľa bodu 3.2 dohody o uznaní záväzku, celá pohľadávka sa stala splatnou dňa 26.3.2010 a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná.

Žalobca zotrval na podanej žalobe.

Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu vzniesla námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, pretože pohľadávka bola splatná dňa 26.3.2010 a žaloba bola podaná dňa 2.5.2013, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 879f ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka /platného ku dňu uzavretia zmluvy/ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z.. Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b) tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanému poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Námietky žalobcu, že je treba aplikovať prednostne Obchodný zákonník, neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. S uplatnením obchodného zákonníka je spojená dlhšia / štvorročná/ premlčacia doba v porovnaní s Občianskym zákonníkom / trojročná premlčacia doba /.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy je potrebné vykladať v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutej v príslušných smerniciach.

Vzhľadom na kogentné ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné posúdiť vznesenú námietku premlčania podľa všeobecného právneho predpisu upravujúceho spotrebiteľské právo, a to Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj

zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd v predmetnom spore prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, ktorú vzniesol žalovaný. Z vykonaných dôkazov súd zistil, že uplatnená pohľadávka bola splatná 26.3.2010 a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Žalobca podal žalobu dňa 2.5.2013, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Vznesenú námietku premlčania považoval súd za odôvodnenú, preto mu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania. Priznané trovy konania žalovanému vo výške 148,16 eura pozostávajú z trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 27.3.2014 a dňa 15.1.2015 na Okresnom súde Svidník, t. j. 3 x 41,50 eura + 2 x 7,81 eura režijný paušál + 1 x 8,04 eura režijný paušál, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/ a d/, § 16 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).